

OBLUDZENIE (1) *sb n*

I sg obłudzeniem.

Sł stp: obłudzenie, *Cn*, *Linde brak*.

Pomyłka, błąd [czyje]: Ale już teraz nie bawiąc się inżymi/ z obłudzeniem [errata zmienia: obłudzeniem] tych naprzednieyfzych/ na których wżytko zawifzło XK. mniemanie: to iefzcze ktemu mowie/ iż zaráz vpáda ie⁸⁰ wżytek fundament nieftáteczny *CzechEp* 265.

Synonimy: błąd, chyba, chybiecie, myłka, omyłka.

Cf **OBLUDZIĆ**, [**OLUDZENIE**]

JB